EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel, 13.05.1998
KOM(1998) 297 lopull.

98/0191 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVIKSI

sähköisten allekirjoitusten yhteisestä kehyksestä

(komission esittämä)

PERUSTELUT

I. TAUSTAA

Internetin kaltaiset avoimet tietoverkot ovat yhä tärkeämmässä asemassa maailmanlaajuisessa viestinnässä. Ne antavat entuudestaan toisilleen tuntemattomille osapuolille mahdollisuuden vuorovaikutteiseen viestintään. Ne tarjoavat uusia mahdollisuuksia liiketoimintaan antamalla yritysten käyttöön tuottavuutta lisääviä ja kustannuksia alentavia keinoja sekä uudenlaisia menetelmiä asiakkaiden saavuttamiseksi. Avoimia verkkoja hyödyntävät nykyisellään yritykset, jotka haluavat hyötyä uusista liiketoiminta- ja työtavoista, kuten etätyöskentelystä ja tietyn käyttäjäryhmän virtuaaliympäristöistä jne. Näitä verkkoja käyttävät myös valtion virastot yhteyksissään yritysten ja kansalaisten kanssa. Sähköinen kaupankäynti antaa Euroopan unionille erinomaisen tilaisuuden edistää taloudellista yhdentymistään.

Jotta nämä mahdollisuudet saataisiin täysin hyödynnettyä, tarvitaan turvallinen ja luotettava toimintaympäristö sähköiselle todentamiselle. Tällä hetkellä on käytössä useita tapoja allekirjoittaa asiakirjoja sähköisesti. Keinot ulottuvat hyvin yksinkertaisista menetelmistä (esimerkiksi optisesti luetun käsin tehdyn allekirjoituksen kopioiminen sähköiseen asiakirjaan) erittäin kehittyneisiin tekniikoihin (esimerkiksi ns. julkisen avaimen tekniikoita hyödyntävät digitaaliset allekirjoitukset). Sähköisten allekirjoitusten avulla sähköisessä muodossa lähetetyn asiakirjan vastaanottaja voi varmistua tiedon alkuperästä (*tietolähteen todentaminen*) ja varmistaa, että tiedot ovat täydelliset ja alkuperäisessä muodossaan, ja näin varmistua niiden koskemattomuudesta (*tiedon koskemattomuus*).

Tiedon todentaminen ja koskemattomuuden varmistaminen ei välttämättä todista sähköisen allekirjoituksen luojan henkilöllisyyttä. Mistä viestin vastaanottaja esimerkiksi voi tietää, että lähettäjä todella on se, kuka hän väittää olevansa? Vastaanottaja saattaa siten haluta luotettavampaa tietoa allekirjoittajan henkilöllisyydestä. Tällaista lisätietoa voi antaa allekirjoittaja itse esittämällä riittävät todisteet. Toinen tapa on vahvistuttaa tiedot kolmannella (esimerkiksi henkilöllä tai laitoksella, johon molemmat osapuolet luottavat). Tässä direktiivissä näistä kolmansista käytetään nimitystä *varmennepalvelujen tarjoaja.*

Komissio antoi 16 päivänä huhtikuuta 1997 Euroopan parlamentille, neuvostolle, talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle tiedonannon *Eurooppalainen elektronisen kaupankäynnin aloite*[1]. Tiedonannossaan komissio piti digitaalisia allekirjoituksia keskeisenä tapana lisätä avoimien verkkojen tietoturvaa ja luotettavuutta. Myös Bonnin ministerikokouksen hyväksymässä julistuksessa[2] määriteltiin digitaaliset allekirjoitukset keskeiseksi kysymykseksi sähköisen kaupankäynnin kannalta.

Komissio ryhtyi toimeen antamalla neuvostolle, Euroopan parlamentille, talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle tiedonannon *Tietoturvan ja luottamuksen varmistaminen sähköisessä viestinnässä - Digitaalisia allekirjoituksia ja viestien salausta*

---

1 KOM(97) 157 lopullinen,16.4.1997.

2 Euroopan ministerikokous *Maailmanlaajuiset tietoverkot: mahdollisuuksien toteuttaminen,* Bonn 6.– 8.7.1997.

koskeva eurooppalainen malli[3], jossa se tarkasteli yhdenmukaisen lähestymistavan tarvetta tässä asiassa. Neuvosto käsitteli tiedonannon 1 päivänä joulukuuta 1997 ja pyysi komissiota antamaan mahdollisimman nopeasti ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi digitaalisista allekirjoituksista.

Tiedonannon julkistamisen jälkeen komissio järjesti tapaamisia jäsenvaltioiden edustajien ja yksityisen sektorin, varsinkin salaustekniikoita kehittävien eurooppalaisten yritysten kanssa ja sai palautetta eri osapuolilta. Asiantuntijoita kuultiin myös Kööpenhaminassa järjestetyssä kuulemistilaisuudessa[4]. Palautteen perusteella voidaan tehdä seuraavat johtopäätökset:

1. Jäsenvaltioiden yhä useampien uusien alaa koskevien lakialoitteiden vuoksi tarvitaan kiireellisesti yhdenmukaistettua Euroopan tasoista oikeudellista kehystä, jotta sisämarkkinoiden toiminnan vakavilta esteiltä vältyttäisiin.

2. Vaikka tällä hetkellä keskustelun ja tutkimuksen kohteena ovatkin usein ns. julkisen avaimen salaustekniikoita hyödyntävät digitaaliset allekirjoitukset, yhteisön direktiivissä ei pitäisi sitoutua pelkästään yhteen tekniikkaan eikä keskittyä ainoastaan kyseisenlaisiin allekirjoituksiin. Markkinoille odotetaan kehittyvän suuri valikoima todentamismenetelmiä. Direktiivin olisi siksi katettava kaikki *sähköiset allekirjoitukset*, joihin voidaan julkista salausavainta hyödyntävien digitaalisten allekirjoitusten lisäksi katsoa kuuluvan myös muita tiedon todentamisen keinoja.

3. Sisämarkkinoiden toiminnan varmistamiseksi ja kysynnän ja teknisten innovaatioiden perusteella nopeasti kehittyvien markkinoiden tukemiseksi on vältettävä toimilupajärjestelmiä. Turvallisuuden lisäämiseen tähtäävistä varmennepalvelujen tarjoajien vapaaehtoisista akkreditointijärjestelmistä katsotaan olevan hyötyä kuluttajien luottamuksen lisäämisessä. Markkinakysynnän mukaisesti tällaisilla järjestelmillä voitaisiin luoda sekä palveluntarjoajan että kuluttajan näkökulmasta katsottuna oikeusvarmuudeltaan selkeämpi ja ennustettavampi palvelu.

4. Esimerkiksi olemassa olevia sopimussuhteita hyödyntävissä suljetuissa käyttäjäryhmissä käytettäviä sähköisiä allekirjoituksia ei automaattisesti pitäisi sisällyttää ehdotetun direktiivin soveltamisalaan, vaan tällaisissa ympäristöissä olisi säilytettävä sopimusvapaus.

5. Sähköisten allekirjoitusten ja varmennepalvelujen oikeudellista tunnustamista varsinkin valtioiden rajat ylittävässä toiminnassa pidetään tärkeimpänä kysymyksenä tässä yhteydessä. Lisäksi on selvitettävä varmennepalvelujen tarjoajille asetettavat keskeiset vaatimukset, muun muassa vastuiden suhteen.

6. Alan yritysten oletetaan yhdessä standardointielinten kanssa ryhtyvän johtamaan kansainvälisesti hyväksyttyjen standardien kehittämistä sähköisille allekirjoituksille. Tällaisissa standardeissa olisi keskityttävä luomaan avoin ympäristö yhteentoimiville tuotteille ja palveluille. Komission tehtävänä on tukea tätä prosessia.

---

3 KOM(97) 503 lopullinen, 8.10.1997.

4 Kansainvälinen kuulemistilaisuus, Kööpenhamina 23.–24.4.1998.

7. Kansainvälisellä tasolla on käynnistetty monia hankkeita ja keskusteluja. YK:n kansainvälisen kauppaoikeuden toimikunta (UNCITRAL) on saanut valmiiksi sähköisen kaupankäynnin mallilain ja aloittanut äskettäin jatkotyöt digitaalisia allekirjoituksia koskevien yhdenmukaisten sääntöjen laatimiseksi. Myös taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestö OECD jatkaa työtä tällä alalla vuonna 1997 laatimiensa salauspolitiikan suuntaviivojen mukaisesti. Asiaan liittyviä kysymyksiä on käsitelty myös muissa kansainvälisissä järjestöissä, esimerkiksi maailman kauppajärjestössä WTO:ssa. Nämä meneillään olevat toimet olisi otettava huomioon toteutettaessa eurooppalaista oikeudellista kehystä.

II. YHDENMUKAISTAMISEN TARVE

Useissa jäsenvaltioissa on jo aloitettu sähköisiä allekirjoituksia koskeva yksityiskohtainen lainsäädäntötyö:

Jäsenvaltio	Lainsäädäntötyön vaihe
Itävalta	Valmistelu meneillään
Belgia	• Televiestintälaki: vapaaehtoinen ennakkoilmoitusjärjestelmä palveluntarjoajille, • digitaalisten allekirjoitusten varmennepalveluja koskeva laki luonnosteluvaiheessa, • sähköisessä muodossa olevia todisteita koskeva siviililainsäädännön muutos luonnosteluvaiheessa, • digitaalisten allekirjoitusten käyttöä sosiaaliturvan ja terveydenhuollon alalla koskeva laki luonnosteluvaiheessa.
Tanska	• Digitaaliviestinnän turvallista ja tehokasta käyttöä koskeva laki luonnosteluvaiheessa.
Ranska	• Televiestintälaki (todentamista ja poikkeuksia koskevat asetukset): ⇒ sähköisen allekirjoituksen tuotteiden tarjonta ilmoitusmenettelyn alaista, ⇒ sähköisen allekirjoituksen tuotteiden ja palvelujen käyttö, maahantuonti ja vienti vapaata, • lainsäädäntöä digitaalisten allekirjoitusten käytöstä sosiaaliturvan ja terveydenhuollon alalla.
Suomi	• Sähköistä tiedonvaihtoa hallinnossa ja hallinnollisissa menettelyissä koskeva laki luonnosteluvaiheessa, • Väestörekisterikeskuksen asemaa varmennepalvelujen tarjoajana koskeva laki luonnosteluvaiheessa.
Saksa	• Digitaalisia allekirjoituksia koskeva laki ja sitä koskeva asetus annettu: digitaalisten allekirjoitusten turvallisuusedellytykset, palveluntarjoajien vapaaehtoinen akkreditointi, • tarvittavien turvatoimien luettelo luonnosteluvaiheessa, • julkinen kuuleminen digitaalisten allekirjoitusten ja digitaalisesti allekirjoitettujen sähköisten asiakirjojen oikeudellisista näkökohdista meneillään.

Italia	• Julkisten palvelujen uudistusta ja hallinnon selkeyttämistä koskeva yleislaki voimassa: periaate sähköisten asiakirjojen oikeudellisesta tunnustamisesta, • asetus sähköisten asiakirjojen ja sopimusten laatimisesta, säilyttämisestä ja lähettämisestä, • tuotteille ja palveluille asetettavia vaatimuksia koskeva asetus valmisteilla, • sähköisistä asiakirjoista aiheutuvia verovelvoitteita koskeva asetus valmisteilla.
Alankomaat	• Palveluntarjoajien vapaaehtoinen akkreditointijärjestelmä valmisteilla, • verolaki, jossa säädetään veroilmoituksen jättämisestä sähköisessä muodossa, • siviilioikeuden muutos valmisteilla.
Espanja	• Tullihallinnon kirjelmät sähköisten allekirjoitusten käytöstä, • sosiaaliturvan alalla tehty päätös sähköisestä tiedonsiirrosta, • sähköiset menettelyt mahdollistavia lakeja ja kirjelmiä lainoista, verotuksesta, rahoituspalveluista ja yritysten rekisteröinnistä, • vuoden 1998 talousarviolaki, jossa valtuutetaan valtion rahapaja toimimaan varmennepalvelujen tarjoajana.
Ruotsi	Valmistelu meneillään
Yhdistynyt kuningaskunta	• Varmennepalvelujen tarjoajien vapaaehtoisia toimilupamenettelyjä ja sähköisten allekirjoitusten oikeudellista tunnustamista koskevaa lainsäädäntöä valmisteilla.

Tämä katsaus osoittaa, että jäsenvaltioiden hankkeet johtavat erilaisiin sääntelyllisiin olosuhteisiin. Vaikka jäsenvaltiot näyttävätkin keskittyvän samoihin asioihin (erityisesti palveluntarjoajille ja tuotteille asetettaviin vaatimuksiin, sähköisten allekirjoitusten oikeudellisen pätevyyden edellytyksiin ja akkreditointijärjestelmien rakenteeseen), on ilmeistä, että asiaan liittyvässä sääntelyssä olisi siinä määrin eroja, että sisämarkkinoiden toiminta sähköisten allekirjoitusten alalla vaarantuisi. Erot sähköisten allekirjoitusten oikeusvaikutuksia koskevissa säännöissä ovat haitaksi varsinkin sähköisen kaupankäynnin kehitykselle ja tämän vuoksi myös yhteisön talouskasvulle ja työllisyydelle. Epävarmuutta lisäävät myös erot vastuusäännöissä ja mahdollinen häilyvyys vastuukysymyksiin liittyvässä toimivallassa silloin kun palveluja tarjotaan eri jäsenvaltioiden kesken. Lisäksi on todennäköistä, että jäsenvaltiot tulevat asettamaan sähköisten allekirjoitusten turvallisuudelle toisistaan poikkeavia teknisiä ehtoja.

Tällainen kirjava tilanne aiheuttaisi huomattavan esteen avoimissa verkoissa tapahtuvalle viestinnälle ja liiketoiminnalle koko Euroopan yhteisössä vaikeuttamalla sähköisiin allekirjoituksiin liittyvien palvelujen vapaata käyttöä ja tarjontaa sekä rajoittamalla sähköiseen kaupankäyntiin liittyvän uuden liiketoiminnan kehitystä. Tämän direktiiviehdotuksen tavoitteena on poistaa tällaisia esteitä erityisesti poistamalla sähköisten allekirjoitusten oikeudelliseen pätevyyteen liittyviä eroja ja varmennepalvelujen ja niihin liittyvien tuotteiden vapaalle liikkuvuudelle jäsenvaltioiden välillä asetettuja rajoituksia. Asetetut tavoitteet huomioon ottaen suunniteltu toiminta kuuluu yhteisön yksinomaiseen toimivaltaan. Direktiiviehdotuksella pyritään mahdollistamaan

sähköisten allekirjoitusten käyttö alueella, jolla ei ole sisäisiä rajoja, keskittymällä varmennepalvelujen tarjoajille asetettaviin keskeisiin vaatimuksiin. Yksityiskohtaisten täytäntöönpano jätetään jäsenvaltioille. Toiminta noudattaa toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen sekä lainsäädännön yksinkertaistamisen osalta komission lainsäädäntöpolitiikkaa.

Komissio ehdottaa käsillä olevan ehdotuksen oikeusperustaksi yhteisön perustamissopimuksen 57 artiklan 2 kohtaa, 66 artiklaa ja 100 a artiklaa. Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti komissio pitää direktiiviä soveliaimpana sääntelyvälineenä.

III. DIREKTIIVIN TARKOITUS JA SOVELTAMISALA

1. Tällä direktiivillä pyritään varmistamaan sisämarkkinoiden asianmukainen toiminta sähköisten allekirjoitusten alalla. Tämä tapahtuu siten, että luodaan yhdenmukaistettu ja tarkoituksenmukainen sääntelykehys sähköisten allekirjoitusten käytölle Euroopan yhteisössä ja asetetaan joukko edellytyksiä, joiden perusteella sähköiset allekirjoitukset voidaan tunnustaa oikeudellisesti.

2. Maailmanlaajuinen sähköinen viestintä ja kaupankäynti ovat riippuvaisia jatkuvasta kansainvälisen ja kansallisen lainsäädännön mukauttamisesta nopeasti muuttuvaan tekniseen ympäristöön. Vaikka nykyisten sääntöjen soveltaminen onkin monissa tapauksissa mahdollista, saatetaan nykyiseen lainsäädäntöön tarvita uusien tekniikoiden perusteella tiettyjä muutoksia, jotta vältyttäisiin epäasianmukaisilta ja tarkoitusta vastaamattomilta vaikutuksilta. Vaikka salaustekniikoiden avulla tuotettuja digitaalisia allekirjoituksia pidetäänkin tällä hetkellä tärkeänä sähköisten allekirjoitusten muotona, yhteisön sääntelykehyksen on oltava tarpeeksi joustava, jotta se kattaa myös muut todentamisessa mahdollisesti käytettävät tekniikat.

3. Sähköisille allekirjoituksille löytyy ilmeisiä käyttökohteita suljetuissa järjestelmissä, esimerkiksi yritysverkoissa tai pankkien tietojärjestelmissä. Varmenteita ja sähköisiä allekirjoituksia käytetään todentamistarkoituksessa myös esimerkiksi yksityistilille pääsemiseksi. Kansallisen lainsäädännön puitteissa sopimusvapauden periaate antaa sopimuspuolille mahdollisuuden sopia keskenään keskinäisen liiketoimintansa ehdoista ja edellytyksistä, esimerkiksi sähköisten allekirjoitusten hyväksymisestä. Näillä aloilla ei selvästikään tarvita sääntelyä.

4. Kun otetaan huomioon palvelujen ja niiden mahdollisten sovellustapojen laajuus, varmennepalvelujen tarjoajien olisi saatava tarjota palvelujaan ilman erityistä toimilupaa. Palveluntarjoajat haluavat kuitenkin ehkä mahdollisuuden hyötyä palveluihinsa liittyvien sähköisten allekirjoitusten selkeämmästä oikeudellisesta pätevyydestä osallistumalla vapaaehtoiseen akkreditointijärjestelmään ja täyttämällä siihen liittyvät yleiset vaatimukset. Akkreditointi olisi nähtävä yleisesti tarjottavana palveluna varmennepalvelujen tarjoajille, jotka haluavat tarjota korkealuokkaisia palveluja. Tämän ei kuitenkaan missään nimessä pitäisi tarkoittaa, että akkreditoimaton palvelu on lähtökohtaisesti vähemmän luotettava.

5. Varmennepalvelujen tarjoaja saattaa tarjota monenlaisia palveluja. Tässä direktiivissä keskitytään erityisesti sähköisiin allekirjoituksiin liittyviin varmennepalveluihin. Varmenteita voidaan käyttää moneen tarkoitukseen, ja ne voivat sisältää monenlaisia tietoja. Varmenteet saattavat sisältää perinteisiä

tunnisteita kuten nimen, osoitteen, rekisteröintinumeron tai sosiaaliturvatunnuksen, alv-tunnuksen tai verotunnisteen, mutta myös allekirjoittajaan liittyviä erityismääreitä, esimerkiksi tietoja valtuuksista toimia tietyn yrityksen nimissä tai tietoja luottokelpoisuudesta, maksutakeiden saatavuudesta tai erityisluvista. Niinpä varmenteita voi olla hyvin monenlaisia ja niitä voidaan käyttää moneen tarkoitukseen. Oikeudellista kehystä tarvitaan kuitenkin lähinnä, jotta varmenteella voidaan mahdollistaa allekirjoittajan sähköisen allekirjoituksen todentaminen. Tässä direktiivissä keskitytäänkin varmenteen (jäljempänä 'hyväksytty varmenne') tehtävään kiinnekohtana allekirjoittajan henkilöllisyyteen tai asemaan.

6. Sähköisten allekirjoitusten oikeusvaikutukset ovat keskeinen tekijä avoimessa mutta luotettavassa sähköisessä allekirjoitusjärjestelmässä. Käsillä olevan direktiivin soveltaminen yhdenmukaistaa myös osaltaan oikeudellista kehystä yhteisössä varmistamalla, että sähköisen allekirjoituksen oikeudellista pätevyyttä tai oikeusvaikutuksia ei kiistetä vain sen sähköisen muodon takia tai siksi, että se ei perustu hyväksyttyyn tai hyväksytyn varmennepalvelujen tarjoajan myöntämään varmenteeseen. Lisäksi ehdotetulla direktiivillä varmistetaan, että sähköiset allekirjoitukset on tunnustettava oikeudellisesti samalla tavoin kuin käsin kirjoitetut allekirjoituksetkin. Lisäksi kansallisissa todisteiden käyttöä koskevissa menettelyissä olisi tunnustettava sähköisten allekirjoitusten käyttö.

7. Sähköisten allekirjoitusten oikeudellisen tunnustamisen olisi perustuttava puolueettomiin, selkeisiin, syrjimättömiin ja tarkoituksenmukaisiin periaatteisiin, eikä palveluntarjoajalta pitäisi edellyttää minkäänlaista toimilupaa tai akkreditointia. Yhteiset varmennepalvelujen tarjoajille asetetut vaatimukset tukisivat allekirjoitusten ja varmenteiden tunnustamista yhteisön eri jäsenvaltioiden kesken. Vaatimuksia on voitava soveltaa varmennepalvelujen tarjoajiin riippumatta eri jäsenvaltioiden erilaisista akkreditointimenettelyistä. Koska markkinoiden kehitys tai tekninen kehitys saattaa edellyttää vaatimusten muuttamista, niitä on ehkä aika ajoin tarkistettava. Komissio voi saamiensa ohjeiden mukaisesti tulevaisuudessa ehdottaa muutoksia vaatimuksiin.

8. Yhteiset vastuusäännöt auttaisivat lisäämään sekä varmenteita käyttävien kuluttajien ja yritysten että palveluntarjoajien luottamusta ja edistäisivät näin sähköisten allekirjoitusten laajaa hyväksymistä.

9. Allekirjoitusten ja varmenteiden rajatylittävää tunnustamista tukevat yhteistyömekanismit yhteisön ulkopuolisten maiden kanssa ovat tärkeitä kansainvälisen sähköisen kaupan kehittymiselle. Varsinkin antamalla yhteisössä toimiville varmennepalvelujen tarjoajille mahdollisuus vahvistaa yhteisön ulkopuolisten maiden varmenteita samalla tavoin kuin omiaan voitaisiin yli rajojen tarjottavia palveluja edistää yksinkertaisesti mutta tehokkaasti.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVIKSI

sähköisten allekirjoitusten yhteisestä kehyksestä

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 57 artiklan 2 kohdan, 66 artiklan ja 100 a artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen[5],

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[6],

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon[7],

noudattavat perustamissopimuksen 189 b artiklassa määrättyä menettelyä[8],

sekä katsovat, että

1) komissio antoi 16 päivänä huhtikuuta 1997 Euroopan parlamentille, neuvostolle, talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle tiedonannon *Eurooppalainen elektronisen kaupankäynnin aloite*[9],

2) komissio antoi 8 päivänä lokakuuta 1997 Euroopan parlamentille, neuvostolle, talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle tiedonannon *Tietoturvan ja luottamuksen varmistaminen sähköisessä viestinnässä - Digitaalisia allekirjoituksia ja viestien salausta koskeva eurooppalainen malli*[10],

3) neuvosto kehotti 1 päivänä joulukuuta 1997 komissiota antamaan mahdollisimman pian ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi digitaalisista allekirjoituksista,

4) sähköisessä viestinnässä ja kaupankäynnissä tarvitaan sähköisiä allekirjoituksia ja niihin liittyviä, tiedon todentamisen mahdollistavia palveluja; sähköisten allekirjoitusten oikeudellista tunnustamista koskevissa säännöissä ja varmennepalvelujen tarjoajien akkreditoinnissa jäsenvaltioiden väliset erot saattavat

---

5 EYVL C

6 EYVL C

7 EYVL C

8 EYVL C

9 KOM(97) 157 lopullinen.

10 KOM(97) 503 lopullinen.

muodostaa huomattavan esteen sähköiselle viestinnälle ja kaupankäynnille ja näin vaikeuttaa sisämarkkinoiden kehittymistä; toisistaan poikkeavat toimet jäsenvaltioissa osoittavat yhteisön tasoiselle yhdenmukaistamiselle olevan tarvetta,

5) sähköisen allekirjoituksen tuotteiden yhteentoimivuutta olisi edistettävä; perustamissopimuksen 7 a artiklan mukaan sisämarkkinat käsittävät alueen, jolla tavaroiden vapaa liikkuvuus taataan; varmennepalvelujen tarjoajien käyttämille sähköisen allekirjoituksen tuotteille erityisesti asetettuja olennaisia vaatimuksia on noudatettava vapaan liikkuvuuden sisämarkkinoilla varmistamiseksi ja luottamuksen lisäämiseksi sähköisiin allekirjoituksiin,

6) Internetin nopea tekninen kehitys ja maailmanlaajuisuus edellyttää toimintatapaa, joka on avoin erilaisille sähköisille tiedon todentamistekniikoille ja -palveluille; nykyisin kuitenkin julkisia avaimia käyttäviin salaustekniikoihin perustuvat digitaaliset allekirjoitukset ovat laajimmin tunnustettu sähköisten allekirjoitusten muoto,

7) sisämarkkinat antavat varmennepalvelujen tarjoajille mahdollisuuden kehittää valtioiden rajat ylittäviä palvelujaan kilpailukykynsä lisäämiseksi ja siten tarjota kuluttajille ja yrityksille uusia mahdollisuuksia turvalliseen tiedonvaihtoon ja sähköiseen kaupankäyntiin rajoista riippumatta; avoimissa verkoissa tapahtuvan yhteisön laajuisen varmennepalvelujen tarjonnan edistämiseksi varmennepalvelujen tarjoajien olisi yleensä voitava vapaasti tarjota palvelujaan ilman lupaa; nyt ei kuitenkaan ole välitöntä tarvetta turvata varmennepalvelujen vapaata liikkuvuutta yhdenmukaistamalla näiden palvelujen tarjonnalle asetettuja perusteltuja ja tarkoituksenmukaisia kansallisia rajoituksia,

8) vapaaehtoisuuteen perustuvat akkreditointijärjestelmät, joilla pyritään parempaan palveluntarjontaan, voivat tarjota varmennepalvelujen tarjoajille tarkoituksenmukaisen kehyksen kehittää palvelujaan kehittyvien markkinoiden edellyttämän luottamuksen, turvallisuuden ja laadun saavuttamiseksi; tällaisten järjestelmien olisi kannustettava varmennepalvelujen tarjoajia noudattamaan alan parhaita toimintatapoja; varmennepalvelujen tarjoajien olisi vapaasti voitava osallistua tällaisiin akkreditointijärjestelmiin ja hyötyä niistä; jäsenvaltiot eivät saisi estää varmennepalvelujen tarjoajia toimimasta tällaisten akkreditointijärjestelmien ulkopuolella; olisi varmistettava, että akkreditointijärjestelmät eivät vähennä kilpailua varmennepalvelujen alalla; on tärkeätä löytää tasapaino kuluttajien ja yritysten tarpeiden välillä,

9) tällä direktiivillä olisi edistettävä sähköisten allekirjoitusten käyttöä ja oikeudellista tunnustamista yhteisössä; sääntelyä ei tarvita yksinomaan suljetuissa järjestelmissä käytettyjä sähköisiä allekirjoituksia varten; osapuolten vapautta sopia keskenään sähköisesti allekirjoitetun tiedon tunnustamista koskevista ehdoista ja edellytyksistä olisi kunnioitettava kansallisen oikeuden sallimissa rajoissa; tämän direktiivin tarkoituksena ei ole yhdenmukaistaa sopimusoikeutta koskevia kansallisia sääntöjä, erityisesti sopimusten laatimista ja toimintaa, tai allekirjoitusta edellyttäviä, sopimuksiin perustumattomia muita muotomääräyksiä; tämän vuoksi sähköisten allekirjoitusten oikeudellista vaikutusta koskevan kansallisen oikeuden ei tulisi rajoitaa sitä, mitä on säädetty sopimuksia tehtäessä noudatettavista muodollisista vaatimuksista tai sopimuksentekopaikasta,

10) sähköisten allekirjoitusten yleisen hyväksynnän lisäämiseksi, sähköisen allekirjoituksen oikeudellista kelpoisuutta ei tulisi kieltää yksinomaan sen vuoksi, että se on sähköisessä muodossa, sille ei ole esitetty hyväksyttyä varmennetta tai akkreditoidun varmennepalvelujen tarjoajan varmennetta tai varmenteen on myöntänyt toisessa jäsenvaltiossa toimiva palveluntarjoaja; sellaisilla sähköisillä allekirjoituksilla, jotka keskeisten vaatimusten mukainen luotettava varmennepalvelujen tarjoaja on vahvistanut, olisi oltava samat oikeusvaikutukset kuin käsin kirjoitetuilla allekirjoituksilla; on varmistettava, että sähköisiä allekirjoituksia voidaan käyttää todisteena oikeudellisissa menettelyissä kaikissa jäsenvaltioissa; sähköisten allekirjoitusten oikeudellisen tunnustamisen olisi perustuttava objektiivisiin periaatteisiin eikä oltava sidoksissa siihen, onko palveluntarjoaja hyväksytty vai ei; sähköisten allekirjoitusten oikeusvaikutuksia koskevat yhdenmukaistetut säännöt tukevat yhtenäistä oikeudellista kehystä kaikkialla yhteisössä;

11) yleisölle suunnattuja varmennepalveluja tarjoavat palveluntarjoajat kuuluvat kansallisten vastuusääntöjen soveltamisalaan; erot tällaisten vastuusääntöjen laajuudessa ja sisällössä saattavat aiheuttaa oikeudellista epävarmuutta erityisesti kolmansille, jotka käyttävät näitä palveluja; tällainen epävarmuus haittaa rajat ylittävää kauppaa ja vaikeuttaa sisämarkkinoiden toimintaa; yhdenmukaistetut vastuusäännöt lisäävät oikeusvarmuutta ja ennustettavuutta sekä varmennepalvelujen tarjoajien että kuluttajien kannalta; tällaiset säännöt lisäisivät sähköisten allekirjoitusten yleistä hyväksyntää ja oikeudellista tunnustamista yhteisössä ja siten vaikuttavat suotuisasti sisämarkkinoiden toimintaan,

12) kansainvälisen sähköisen kaupankäynnin kehittyminen edellyttää rajat ylittäviä mekanismeja, joihin liittyy myös yhteisön ulkopuolisia maita; tällaisia mekanismeja olisi kehitettävä yritysten kesken; maailmanlaajuisen yhteentoimivuuden varmistamiseksi saattaisi olla hyödyllistä sopia varmennepalvelujen vastavuoroista tunnustamista koskevista monenvälisistä säännöistä kolmansien maiden kanssa,

13) lisätäkseen sähköistä viestintää ja kaupankäyntiä varmistamalla käyttäjien luottamus jäsenvaltioiden olisi velvoitettava varmennepalvelujen tarjoajat noudattamaan tietoturvalainsäädäntöä ja kunnioittamaan yksityisyyden suojaa sekä tarjoamaan varmennepalveluja allekirjoittajan pyynnöstä myös salanimelle; kansallisessa lainsäädännössä olisi säädettävä voidaanko, ja jos voidaan, niin millä edellytyksillä, tietojen kohteen henkilöllisyys paljastaa rikostutkintaa varten; varmennepalvelujen tarjoajien olisi ennalta ilmoitettava käyttäjille ehdoistaan, varsinkin varmenteidensa oikeasta käytöstä ja vastuurajoituksistaan kirjallisesti, selvästi ymmärrettävällä ja tiedon säilyttävää viestintämuotoa käyttäen,

14) tämän direktiivin soveltamiseksi neuvoa-antavan komitean olisi avustettava komissiota, ja

15) perustamissopimuksen 3 b artiklassa esitetyn toissijaisuusperiaatteen ja suhteellisuusperiaatteen mukaisesti, jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän direktiivin tavoitetta eli sähköisten allekirjoitusten tarjontaa ja siihen liittyviä palveluja koskevan yhdenmukaisen oikeudellisen kehyksen luomisesta ja sen vuoksi se voidaan paremmin toteuttaa yhteisön tasolla; tämä direktiivi rajoittuu vähimpään tämän tavoitteen toteuttamiseksi tarpeelliseen eikä siten ylitä sitä, mikä tarvitaan tähän tarkoitukseen,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Soveltamisala

Tämä direktiivi koskee sähköisten allekirjoitusten oikeudellista tunnustamista.

Tämä direktiivi ei koske sopimusten pätevyyteen ja tekemiseen liittyviä muita kysymyksiä, eikä allekirjoituksia edellyttäviä sopimukseen perustumattomia muita muotomääräyksiä.

Tällä direktiivillä perustetaan oikeudellinen kehys tietyille yleisön käytettävissä oleville varmennepalveluille.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

1. 'sähköisellä allekirjoituksella' tiedon yhteydessä esitettyä, siihen liitettyä tai siihen loogisesti liittyvää digitaalisessa muodossa olevaa allekirjoitusta, jota allekirjoittaja käyttää osoittaakseen hyväksyvänsä tiedon, ja joka täyttää seuraavat vaatimukset:

   a) se viittaa yksinomaan allekirjoittajaan,

   b) se yksilöi allekirjoittajan,

   c) se on luotu menetelmällä, jota allekirjoittaja voi täysin valvoa, ja

   d) se on liitetty kohteena olevaan tietoon siten, että tiedon myöhempi muuttuminen ilmenee,

2. 'allekirjoittajalla' henkilöä, joka luo sähköisen allekirjoituksen,

3. 'allekirjoitusmenetelmällä' ainutlaatuista tietokokonaisuutta, esimerkiksi koodia tai henkilökohtaista salausavainta, taikka ainutlaatuisin asetuksin varustettua välinettä, jota allekirjoittaja käyttää luodakseen sähköisen allekirjoituksen,

4. 'allekirjoituksen todentamismenetelmällä' ainutlaatuista tietokokonaisuutta, esimerkiksi koodia tai julkista salausavainta, taikka ainutlaatuisin asetuksin varustettua välinettä, jota käytetään sähköisen allekirjoituksen vahvistamiseen,

5. 'hyväksytyllä varmenteella' digitaalista todistusta, joka liittää allekirjoituksen todentamismenetelmän henkilöön, vahvistaa kyseisen henkilön henkilöllisyyden ja täyttää liitteessä I vahvistetut vaatimukset,

6. 'varmennepalvelujen tarjoajalla' henkilöä tai yksikköä, joka myöntää varmenteita tai tarjoaa yleisesti muita sähköisiin allekirjoituksiin liittyviä palveluja,

7. 'sähköisen allekirjoituksen tuotteen' laitteistoja tai ohjelmistoja tai niiden merkityksellisiä osia, jotka on tarkoitettu varmennepalvelujen tarjoajan käyttöön tämän tarjotessa sähköisen allekirjoituksen palveluja.

3 artikla

Markkinoille pääsy

1. Jäsenvaltiot eivät saa tehdä varmennepalvelujen tarjonnasta luvanvaraista.

2. Rajoittamatta 1 kohdan säännösten soveltamista jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön tai ylläpitää vapaaehtoisuuteen perustuvia akkreditointijärjestelmiä parantaakseen varmennepalvelujen tarjontaa. Kaikkien tällaisiin järjestelmiin liittyvien ehtojen on oltava objektiivisia, avoimia, suhteellisia ja syrjimättömiä. Jäsenvaltiot eivät saa rajoittaa varmennepalvelujen tarjoajien määrää tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvista syistä.

3. Komissio voi 9 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti vahvistaa ja julkaista sähköisen allekirjoituksen tuotteita koskevien yleisesti tunnustettujen standardien viitenumerot *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*. Jäsenvaltioiden on oletettava sähköisen allekirjoituksen tuotteen täyttävän liitteessä II olevan e kohdan vaatimukset, jos kyseinen tuote on kyseisten standardien mukainen.

4. Jäsenvaltiot voivat asettaa lisävaatimuksia sähköisten allekirjoitusten käytölle julkisella alalla. Tällaisten vaatimusten on oltava objektiivisia, avoimia, suhteellisia ja syrjimättömiä, ja ne saavat liittyä vain kyseessä olevan sovelluksen erityispiirteisiin.

4 artikla

Sisämarkkinaperiaatteet

1. Jokaisen jäsenvaltion on sovellettava tämän direktiivin nojalla antamiaan kansallisia säädöksiä alueelleen asettuneisiin varmennepalvelujen tarjoajiin ja niiden tarjoamiin palveluihin. Jäsenvaltiot eivät saa rajoittaa toisesta jäsenvaltiosta peräisin olevien varmennepalvelujen tarjontaa tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvilla aloilla.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän direktiivin mukaiset sähköisen allekirjoituksen tuotteet saavat liikkua vapaasti sisämarkkinoilla.

5 artikla

Oikeusvaikutukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sähköisen allekirjoituksen oikeusvaikutuksia ja oikeudellista pätevyyttä ei kiistetä yksinomaan sillä perusteella, että allekirjoitus on sähköisessä muodossa tai siihen ei liity hyväksyttyä varmennetta taikka siihen ei liity akkreditoidun varmennepalvelujen tarjoajan myöntämää varmennetta.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sellaiset sähköiset allekirjoitukset, joihin liittyy liitteessä II olevien vaatimusten mukaisen varmennepalvelujen tarjoajan myöntämä hyväksytty varmenne, toisaalta tunnustetaan vastaava oikeudellista vaatimusta käsin kirjoitetusta allekirjoituksesta ja toisaalta kelpaava todisteeksi oikeudellisissa menettelyissä samalla tavalla kuin käsin kirjoitetut allekirjoitukset.

6 artikla

Vastuu

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että myöntämällä hyväksytyn varmenteen varmennepalvelun tarjoaja on varmenteeseen kohtuullisessa määrin tukeutuvalle henkilölle vastuussa seuraavista seikoista:

   a) varmenteen myöntämisajankohtaa koskevat tiedot pitävät paikkansa, jollei palveluntarjoaja ole varmenteessa toisin todennut;

   b) varmenteen myöntämisessä on noudatettu kaikkia tämän direktiivin vaatimuksia;

   c) varmistus, että hyväksytyssä varmenteessa nimetyllä henkilöllä oli varmenteen myöntämisajankohtana käytössään allekirjoitusmenetelmä, joka vastaa varmenteessa mainittua tai määriteltyä allekirjoituksen todentamismenetelmää;

   d) tapauksissa, joissa varmennepalvelujen tarjoaja luo sekä allekirjoitus-menetelmän että allekirjoituksen todentamismenetelmän varmenne on todiste siitä, että nämä kaksi menetelmää toimivat toisiaan täydentävästi.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että varmennepalvelujen tarjoaja ei ole vastuussa virheistä varmenteen kohteena olevan henkilön hyväksytyssä varmenteessa antamissa tiedoissa, jos tarjoaja voi osoittaa toteuttaneensa kaikki kohtuullisesti katsoen toteutettavissa olevat toimenpiteet tietojen varmistamiseksi.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että varmennepalvelujen tarjoajilla on mahdollisuus rajoittaa hyväksytyssä varmenteessa kyseisen varmenteen käyttöä. Varmennepalvelujen tarjoaja ei ole vastuussa, jos hyväksyttyä varmennetta on käytetty siinä annettujen käyttörajoitusten vastaisesti.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että varmennepalvelujen tarjoajilla on mahdollisuus ilmoittaa hyväksytyssä varmenteessa arvomääräinen yläraja niille toimille, joita varmenne koskee. Varmennepalvelujen tarjoaja ei ole vastuussa tämän ylärajan ylittävän vahingon osalta.

5. Edellä 1–4 kohdan säännökset eivät rajoita neuvoston direktiivin 93/13/ETY[11] soveltamista.

7 artikla

Kansainväliset näkökohdat

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kolmanteen maahan sijoittautuneen varmenne-palvelujen tarjoajan myöntämät varmenteet tunnustetaan oikeusvaikutuksiltaan vastaavana kuin yhteisöön sijoittautuneen varmennepalvelujen tarjoajan myöntämät varmenteet, kun:

---

[11] EYVL L 95, 21.4.1995, s. 29.

a) varmennepalvelujen tarjoaja täyttää tässä direktiivissä vahvistetut vaatimukset ja on akkreditoitu jäsenvaltion vapaaehtoisessa akkreditointijärjestelmässä, tai

b) liitteessä II vahvistettujen vaatimusten mukainen yhteisöön sijoittautunut varmennepalvelujen tarjoaja ottaa varmenteesta vastuun samassa laajuudessa kuin omista varmenteistaan; taikka

c) varmenne tai varmennepalvelun tarjoaja on tunnustettu toisaalta yhteisön ja toisaalta kolmannen maan tai maiden tai kansainvälisten organisaatioiden välisen kahdenvälisen tai monenvälisen sopimuksen perusteella.

2. Helpottaakseen yhteisön jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden väliset rajat ylittävien varmennepalvelujen tarjontaa ja kolmansista maista peräisin olevien sähköisten allekirjoitusten oikeudellista tunnustamista, komissio voi antaa tarvittaessa ehdotuksia varmennepalveluihin sovellettavien standardien ja kansainvälisten sopimusten täytäntöönpanemiseksi käytännössä. Erityisesti komissio antaa neuvostolle tarvittaessa ehdotuksia asianmukaisista neuvotteluvaltuuksista kolmansien maiden ja kansainvälisten organisaatioiden kanssa tehtäviä kahdenvälisiä ja monenvälisiä sopimuksia varten. Neuvosto tekee päätöksen määräenemmistöllä.

8 artikla

Tietosuoja

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että varmennepalvelujen tarjoajat ja akkreditoinnista tai valvonnasta vastaavat kansalliset laitokset noudattavat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY[12] ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/66/EY[13] vaatimuksia.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että varmennepalvelujen tarjoaja saa hankkia henkilötietoja ainoastaan välittömästi tietojen kohteelta itseltään ja siinä määrin kuin se on välttämätöntä varmenteen myöntämiseksi. Tietoja ei saa koota tai muokata muihin tarkoituksiin ilman tietojen kohteen lupaa.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että varmennepalvelujen tarjoaja ilmoittaa varmenteessa allekirjoittajan pyynnöstä salanimen allekirjoittajan todellisen nimen sijasta.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että varmennepalvelujen tarjoaja viranomaisten pyynnöstä toimittaa niille salanimeä käyttävän henkilön tiedot kyseisen henkilön suostumuksella. Silloin kun kyseisen henkilön henkilöllisyyden paljastaminen on kansallisen lainsäädännön mukaan tarpeen rikostutkinnan takia, jotka viittaavat salanimellä tehtyihin sähköisiin allekirjoituksiin, henkilötietojen siirrosta on laadittava tallenne ja asianomaiselle on ilmoitettava henkilöllisyyden paljastamisesta mahdollisimman pian tutkinnan päätyttyä.

---

12 EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

13 EYVL L 24, 30.1.1997, s. 1.

9 artikla

Komitea

Komissiota avustaa neuvoa-antava komitea nimeltään *sähköisten allekirjoitusten komitea*, jäljempänä 'komitea', jossa on jäsenvaltioiden edustajat ja puheenjohtajana komission edustaja.

Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa, tarvittaessa äänestettyään, lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan.

Lausunto merkitään pöytäkirjaan; lisäksi jokaisella jäsenvaltiolla on oikeus pyytää, että sen kanta merkitään pöytäkirjaan.

Komission on, niin suurelta osin kuin mahdollista, otettava huomioon komitean lausunto. Sen on ilmoitettava, millä tavoin lausunto on otettu huomioon.

10 artikla

Komitean kuuleminen

Komiteaa kuullaan tarvittaessa kysymyksissä, jotka koskevat varmennepalvelujen tarjoajille liitteessä II asetettuja vaatimuksia ja sähköisen allekirjoituksen tuotteiden 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja yleisesti tunnustettuja standardeja.

11 artikla

Ilmoittaminen

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle seuraavat tiedot:

   a) tiedot vapaaehtoisuuteen perustuvista kansallisista akkreditointijärjestelmistä, mukaan lukien 3 artiklan 4 kohdan lisävaatimukset,

   b) akkreditoinnista ja valvonnasta vastaavien kansallisten laitosten nimet ja osoitteet, ja

   c) akkreditoitujen kansallisten varmennepalvelujen tarjoajien nimet ja osoitteet.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava 1 kohdan nojalla toimitettavat tiedot ja näiden tietojen muutokset mahdollisimman pian.

12 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Komissio tarkastelee tämän direktiivin toteuttamista ja antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle siitä kertomuksen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2002.

2. Tässä kertomuksessa on arvioitava muun muassa, olisiko direktiivin soveltamisalaa teknisen ja oikeudellisen kehityksen vuoksi muutettava. Kertomuksessa on erityisesti oltava saatuihin kokemuksiin perustuva arvio yhdenmukaistamiseen liittyvistä näkökohdista. Kertomukseen on liitettävä tarvittaessa täydentäviä lainsäädäntöehdotuksia.

13 artikla

Täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2000. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

   Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä viittaus tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tämän direktiivin alalta sekä direktiiviin liittyviltä aloilta antamansa kansalliset säännökset sekä vastaavuustaulukko tämän direktiivin säännöksistä ja annetuista kansallisista säännöksistä.

14 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

15 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta	Neuvoston puolesta
puhemies	puheenjohtaja

LIITE I

Vaatimukset hyväksytyille varmenteille

Hyväksytyssä varmenteessa on oltava:

a) sen myöntäneen varmennepalvelujen tarjoajan tunniste,

b) haltijan nimi tai salanimi sellaisessa muodossa, että siitä ei voi erehtyä; salanimen kohdalla on erikseen mainittava kyseessä olevan salanimi,

c) haltijaan liittyvät erityismääreet, kuten osoite, valtuudet toimia tietyn yrityksen nimissä, luottokelpoisuus, alv-tunnus tai muu verotunniste, maksutakuiden saatavuus tai erityiset luvat,

d) allekirjoituksen todentamismenetelmä, joka vastaa haltijan hallussa olevaa allekirjoitusmenetelmää,

e) varmenteen voimassaoloajan alkamis- ja päättymisajankohta,

f) varmenteen yksilöivä tunnus,

g) varmenteen myöntävän varmennepalvelujen tarjoajan sähköinen allekirjoitus,

h) mahdolliset varmenteen käyttörajoitukset, ja

i) mahdolliset varmennepalvelujen tarjoajan vastuurajoitukset ja varmenteen kattamien toimien enimmäisarvoa koskevat rajoitukset.

LIITE II

Vaatimukset varmennepalvelujen tarjoajille

Varmennepalvelujen tarjoajien on:

a) osoitettava varmennepalvelujen tarjoamisen edellyttämä luotettavuus,

b) tarjottava nopeaa ja varmaa perumismahdollisuutta,

c) todennettava tarkoituksenmukaisin keinoin sen henkilön henkilöllisyys ja kyky toimia, jolle hyväksytty varmenne on myönnetty,

d) pidettävä palveluksessaan henkilökuntaa, jolla on tarjottujen palvelujen edellyttämä asiantuntemus, kokemus ja pätevyys varsinkin johtotehtävissä, sähköisten allekirjoitusten tekniikoihin liittyvä asiantuntemus ja tarkoituksenmukaisten turvatoimien tuntemus; palveluntarjoajien on lisäksi noudatettava asianmukaisia ja tunnustettujen standardien mukaisia hallinnollisia ja liikkeenjohdollisia menettelytapoja,

e) käytettävä luotettavia järjestelmiä ja sellaisia sähköisen allekirjoituksen tuotteita, jotka suojaavat tuotteiden muutoksilta niin, että tuotteita ei voida käyttää toisenlaisiin toimintoihin kuin mihin ne on suunniteltu; palveluntarjoajien on myös käytettävä sellaisia sähköisen allekirjoituksen tuotteita, jotka varmistavat tuotteiden tukemien varmentamisprosessien turvallisuuden niin tekniikan kuin salaamisen osalta,

f) toteutettavat toimenpiteet varmenteiden väärentämisen ehkäisemiseksi ja, silloin kun varmennepalvelun tarjoaja luo henkilökohtaisen salausavaimen, taattava luottamuksellisuus avainta luotaessa,

g) hallittava tämän direktiivin vaatimusten mukaisen toiminnan edellyttämiä varoja varsinkin mahdollisten vahinkovastuiden kattamiseksi, esimerkiksi asianmukaisella vakuutuksella,

h) arkistoitava kaikki hyväksyttyä varmennetta koskevat tiedot tarkoituksenmukaiseksi ajaksi erityisesti voidakseen esittää todisteita mahdollisissa oikeudellisissa menettelyissä; tällaisia arkistoja voidaan ylläpitää myös sähköisessä muodossa,

i) oltava tallentamatta tai jäljentämättä varmennepalvelujen tarjoajalta salausavaimen hallintapalveluja saaneen henkilön henkilökohtaista salausavainta, jollei kyseinen henkilö sitä nimenomaisesti pyydä,

j) ennen sopimuksen tekemistä ilmoitettava kuluttajille kirjallisesti, selvästi ymmärrettävällä kielellä ja tiedon säilyttävää viestintämuotoa käyttäen varmenteen käytön tarkoista ehdoista ja edellytyksistä, mukaan lukien vastuurajoitukset, vapaaehtoisen akkreditointijärjestelmän olemassaolo sekä riitojenratkaisu- ja valitusmenettelyt.

ISSN 1024-4492

KOM(98) 297 lopullinen

ASIAKIRJAT

FI **15 06 10 01**

Luettelonumero : CB-CO-98-336-FI-C

ISBN 92-78-36445-2

Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimisto

L-2985 Luxemburg